

Sygn. akt I.Ca 329/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Mirosław Kowalewski
Sędziowie:	SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Cezary Olszewski (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniego R. O. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową A. C.**

przeciwko P. O.

oraz z powództwa wzajemnego P. O.

przeciwko małoletniemu R. O. reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową A. C.

o zmianę orzeczenia alimentacyjnego

na skutek apelacji pozwanego – powoda wzajemnego P. O.

od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach

z dnia 3 lipca 2014r., sygn. akt III RC 464/13

oddala apelację.

Sygn. akt: I. Ca. 329/14

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda głównego i pozwanego wzajemnego R. O. - A. C. wnosila o zmianę orzeczenia alimentacyjnego na rzecz w/w małoletniego poprzez podwyższenie alimentów od pozwanego głównego i powoda wzajemnego P. O. z kwoty po 1.500 złotych miesięcznie do kwoty po 2.000 złotych miesięcznie oraz o oddalenie powództwa wzajemnego w całości.

W uzasadnieniu podniosła, iż jej sytuacja majątkowa uległa pogorszeniu, a z uwagi na zły stan zdrowia dziecka i konieczność zapewnienia mu specjalistycznej opieki medycznej koszty jego utrzymania wzrosły. Wskazała, że pozwany jest dużo lepiej sytuowanym człowiekiem i jest w stanie łożyć alimenty w podwyższonej wysokości.

Pozwany główny i powód wzajemny P. O. wniósł o oddalenie powództwa głównego oraz po ostatecznym sprecyzowaniu żądania pozwu wniósł o zmianę orzeczenia alimentacyjnego poprzez obniżenie alimentów na rzecz w/w małoletniego z kwoty 1.500 złotych miesięcznie do kwoty 1.000 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu wywodził, iż małoletni nie korzysta obecnie z płatnej opieki zdrowotnej ani rehabilitacji, albowiem większość uciążliwych problemów zdrowotnych dziecka ustąpiła. Nadto poprawie uległa sytuacja materialna przedstawicielki ustawowej, która uzyskuje regularne dochody, a dodatkowo jest osobą bardzo kreatywną i przedsiębiorczą, podejmującą szereg aktywności co zwiększa jej dochód.

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt: III. RC. 464/13 Sąd Rejonowy w Suwałkach III Wydział Rodzinny i Nieletnich oddalił powództwo główne oraz powództwo wzajemne, a nadto zasądził od pozwanego głównego – powoda wzajemnego P. O. na rzecz A. C. kwotę 1.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W świetle ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy wynika, że na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Suwałkach w dniu 07 października 2010 roku w sprawie sygn. akt III. RC. 413/10 pozwany główny i powód wzajemny P. O. zobowiązał się łożyć na rzecz małoletniego powoda głównego i pozwanego wzajemnego R. O. alimenty w kwocie po 1.500 zł miesięcznie.

W dacie zawierania ugody małoletni R. O. miał niespełna rok. Mieszkał z matką w domu stanowiącym jej własność w miejscowości P.. Cierpiał na zaburzenia centralnej koordynacji napięcia mięśniowego. Wymagał codziennej rehabilitacji w warunkach domowych i okresowych ćwiczeń rehabilitacyjnych. Nadto wymagał 1-2 razy w miesiącu wizyt kontrolnych w Ośrodku (...) i raz w miesiącu w Poradni Neurologicznej w B.. Pozostawał również pod opieką dwóch lekarzy pediatrów.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda głównego i pozwanego wzajemnego A. C. miała 36 lat. Przebywała na bezpłatnym urlopie wychowawczym. Dodatkowo pracowała w charakterze ankieterki w firmie (...) i osiągała z tego tytułu dochód w wysokości 300 – 400 zł miesięcznie. Oprócz małoletniego syna na utrzymaniu miała 10-letnią córkę W. C., na którą miała zasądzone alimenty w kwocie po 550 złotych miesięcznie. Miesięcznie wydatkowała kwotę około 600 złotych tytułem kosztów związanych z utrzymaniem domu.

Pozwany główny i powód wzajemny P. O. miał 39 lat. Zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. na stanowisku prawnika i osiągał dochód w wysokości 6.486,59 złotych netto miesięcznie. Oprócz małoletniego powoda głównego nie miał innych dzieci na utrzymaniu.

Aktualnie małoletni R. O. ma niespełna 5 lat. Uczęszcza do Punktu Przedszkolnego przy Zespole Szkół w P. – Tartak. Korzysta z obiadów w szkole co kosztuje 200 złotych miesięcznie. Mieszka wraz z matką i starszą siostrą w domu w miejscowości P.. Cierpi na alergię pokarmową i wziewną oraz astmę wczesnodziecięcą. Ma atopowe zapalenie skóry, refluks żołądkowo- przelykowy oraz wadę postawy. Występuje u niego moczenie dzienne i nocne. Nadto często zapada na infekcje górnych dróg oddechowych. Pozostaje pod opieką poradni specjalistycznych w B. - (...), alergologicznej, neurologicznej, nefrologicznej oraz pod opieką (...) w S.. Na stałe przyjmuje leki o nazwie D., P., Z., B. oraz wymaga emolientów na skórę, na co matka wydatkuje kwotę około 350 złotych miesięcznie. Do tego doliczyć należy koszty wizyt lekarskich w kwocie około 450 złotych miesięcznie.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda głównego A. C. ma niespełna 40 lat. Z zawodu jest artystą plastykiem. Aktualnie zatrudniona jest na podstawie umowy zlecenia – obsługa świetlicy internetowej utworzonej w (...) w S. i osiąga z tego tytułu dochód w wysokości 1.500 zł brutto (1.096 zł netto) miesięcznie. W okresie od dnia 23.10.2013 roku do dnia 18.03.2014 roku zatrudniona była w Zespole Szkół nr (...) im. K. B. w S. jako nauczyciel przedmiotów zawodowych i osiągała z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 2.331 złotych brutto miesięcznie. Ponadto w okresie od 01.10.2013 roku do dnia 23.02.2014 roku zatrudniona była w (...) w S. na podstawie umowy zlecenia, która została zawarta na kwotę 1.500 złotych brutto. Przedmiotem zlecenia było przeprowadzenie 30 godzin ćwiczeń z technik warsztatowych oraz 15 godzin wykładów ze sztuk wizualnych na kierunku architektura i urbanistyka. Od 2008 roku

A. C. pracuje też jako ankieter w (...) na podstawie umowy o dzieło i osiąga z tego tytułu dochód w wysokości około 200- 250 złotych miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa posiada też bogate doświadczenie zawodowe. Projektuje oryginalne ubrania, w tym również projektowała ubrania dla znanych polskich artystów. Organizowała pokazy mody. Zajmowała się malarstwem, wystawiała obrazy, sprzedawała akwarele. W okresie od 2001 do 2006 roku prowadziła swoją pracownię artystyczną. Zajmowała się też projektowaniem wnętrz, ostatnio restauracji (...) w S.. W 2012 roku przedstawicielka ustawowa osiągnęła dochód w wysokości 18.260,11 złotych. A. C. jest właścicielką domu jednorodzinnego o powierzchni 110 m⁽²⁾ oraz samochodu osobowego marki O. (...), rok produkcji 1998. Miesięcznie wydatkuje kwotę około 1.000 złotych tytułem kosztów związanych z utrzymaniem domu. Przedstawicielka ustawowa jest osobą zdrową. Oprócz małoletniego powoda głównego na utrzymaniu ma 15-letnią córkę na którą ma zasądzone alimenty w wysokości 550 złotych miesięcznie. Matka powoda spłaca kredyt w ratach po 392 zł miesięcznie, korzysta z pomocy rzeczowej i materialnej matki oraz brata. Nie pozostaje w żadnym związku.

Pozwany główny i powód wzajemny P. O. z kolei ma 43 lata. Z zawodu jest prawnikiem. Zatrudniony jest w (...) Sp. z o.o. na stanowisku prawnika i osiąga z tego tytułu dochód w wysokości 10.500 złotych brutto miesięcznie. W związku z zatrudnieniem w przedmiotowej spółce pełni funkcje bądź jest pełnomocnikiem: prokurent w (...) Sp. z o.o., członek zarządu w (...) Sp. z o.o. W okresie 2012 i 2013 roku był ponadto likwidatorem spółki (...) Sp. z o.o., która została zlikwidowana oraz prokurentem w (...) Sp. z o.o., która została połączona z (...) Sp. z o.o. Z tytułu pełnienia w/w funkcji i bycia prokurentem pozwany główny nie otrzymywał ani nie otrzymuje dodatkowego wynagrodzenia. P. O. pełni również funkcję członka Rady Nadzorczej w (...) Sp. z o.o. i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 1.000. złotych brutto miesięcznie. Dodatkowo jest też zatrudniony w kancelarii swojego ojca za wynagrodzeniem w wysokości 1.600 zł brutto miesięcznie. P. O. w 2012 roku osiągnął dochód po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 141.728,69 zł. Pozwany główny jest współwłaścicielem w części 1/3 budynku mieszkalnego i działki o powierzchni 252 m² na terenie miasta S.. Nadto jest właścicielem samochodu osobowego marki H. (...), rok produkcji 2006 oraz posiada oszczędności w kwocie 30.000 złotych. Zamieszkuje w służbowym mieszkaniu w W.. Oprócz małoletniego powoda głównego nie ma innych osób na utrzymaniu.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy na gruncie art. 138 k.r.o. zważył, że zarówno po stronie powoda głównego jak i pozwanego głównego nie nastąpiła zmiana stosunków, uzasadniająca zmianę orzeczenia alimentacyjnego poprzez jego obniżenie, jak też podwyższenie. Za przyjęciem takiego stanowiska przemawiał fakt, iż od daty ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość świadczenia alimentacyjnego możliwości zarobkowe jak i majątkowe pozwanego głównego wzrosły, zaś usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda – wbrew twierdzeniom pozwanego głównego - nie zmniejszyły się.

W tych warunkach Sąd I instancji stwierdził, że w 2010 roku P. O. osiągał dochód w wysokości około 6.500 złotych netto miesięcznie. Aktualnie jego dochód kształtuje się natomiast na poziomie około 9.000 złotych netto miesięcznie. Do tego doliczyć należy jeszcze premię w wysokości 13.000 złotych.

Także sytuacja materialna przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda głównego nie uległa pogorszeniu. Za przyjęciem takiej oceny przemawiał fakt, iż w 2010 roku A. C. przebywała na bezpłatnym urlopie wychowawczym, a jej dochód kształtował się na poziomie około 300- 400 złotych miesięcznie. Aktualnie jej wynagrodzenie kształtuje się w kwocie 1.096 złotych netto miesięcznie plus dochód otrzymywany z tytułu pracy ankietera w wysokości 200 -250 złotych miesięcznie, a zatem jest trzykrotnie wyższy.

Zdaniem Sądu Rejonowego możliwości zarobkowe przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda są znaczne, a dochód jaki aktualnie osiąga nie oddaje w pełni jej możliwości zarobkowych. Za powyższym stwierdzeniem przemawiał fakt, iż A. C. pracuje jedynie przez 4 godziny dziennie, a w dni wolne od nauki szkolnej przez 7 godzin. Ostatnio jej dochód kształtował się w kwocie około 3.000- 3.500 złotych miesięcznie. Ponadto jest artystką, osobą kreatywną i przedsiębiorczą. Organizowała wystawy własnych obrazów, pokazy mody, sprzedawała rękodzieło na kiermaszach i jarmarkach, prowadziła szkolenie oraz zajmowała się projektowaniem wnętrz, ostatnio restauracji (...). Nadto pracuje jako ankieter, projektuje oryginalne ubrania, a jej prace znajdowały uznanie wśród znanych w kraju celebrytów.

Przedstawicielka ustawowa posiada zatem znaczne doświadczenie zawodowe, co pozwala jej na osiągnięcie niezłych dochodów.

Oceny zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda głównego Sąd Rejonowy dokonał w kontekście wyjaśnień przedstawicielki ustawowej oraz pozostałych dowodów zebranych w sprawie, kierując się przy tym zasadami doświadczenia życiowego. Zdaniem Sądu nie sposób jest przyjąć, że na wyżywienie dziecka wydaje ona kwotę rzędu 800 złotych miesięcznie. W ocenie Sądu Rejonowego wydatkowanie takiej kwoty na wyżywienie dziecka w wieku powoda, w braku specjalnych potrzeb żywieniowych, które nie były podnoszone w toku postępowania nie znajduje uzasadnienia. Podobnie Sąd Rejonowy ocenił twierdzenia matki powoda, że na rozrywkę, odzież i obuwie syna wydaje kwotę rzędu co najmniej 500 złotych miesięcznie. Nielogicznym jest bowiem, aby przedstawicielka ustawowa wydatkowała kwotę tego rzędu zważywszy, że w ostatnim czasie osiąga niewielki dochód, na utrzymaniu ma także 15-letnią córkę, której koszt utrzymania wyceniła na kwotę dwukrotnie niższą pomimo co jest oczywiste większych potrzeb, a pozwany odwiedzając małoletniego regularnie również we własnym zakresie przeznaczając znaczne kwoty na ten cel. Dodatkowo nie przedstawiła żadnych dowodów świadczących, iż ponosi wydatki w takiej wysokości na powyższy cel.

Zdaniem Sądu Rejonowego, usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda kształtują się na poziomie około 1.700 - 1.800 złotych miesięcznie. W tym zakresie Sąd Rejonowy zważył, że małoletni R. O. jest dzieckiem schorowanym i na leki oraz wizyty lekarskie matka wydatkuje kwotę rzędu 750- 800 złotych miesięcznie oraz, że od daty ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość świadczenia alimentacyjnego upłynęły prawie cztery lata w związku z czym potrzeby małoletniego wzrosły, co wynika z jego dorastania, stanu zdrowia oraz ogólnego wzrostu cen towarów i usług.

Niezależnie jednak od powyższego, w ocenie Sądu Rejonowego, wyżej wskazana kwota odpowiada udziałowi finansowemu, jaki powinien ponosić pozwany w zaspakajaniu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego syna. Małoletni R. O. zamieszkuje wspólnie z matką i to ona sprawuje nad nim stałą opiekę, troszczy się o jego bezpieczeństwo i codzienne potrzeby. Fakt ten jednak nie może jej zwalniać z partycypacji przynajmniej w niewielkim zakresie w kosztach utrzymania małoletniego, zważywszy na jej możliwości zarobkowe oraz fakt, iż pozwany utrzymuje z synem regularne kontakty, stara się być obecny w jego życiu i podczas spotkań zapewnia mu ciekawy sposób spędzania czasu wolnego.

Zdaniem Sądu Rejonowego, sam fakt uzyskiwania przez ojca małoletniego znacznych dochodów, które pozwalałyby mu na spełnianie obowiązku alimentacyjnego w kwocie dużo wyższej, nie może w braku korelacji z potrzebami dziecka przemawiać za zwiększeniem kwoty należnego małoletniemu miesięcznego świadczenia z tytułu alimentów. W konsekwencji tego Sąd stanął na stanowisku, że alimenty w dotychczasowej kwocie po 1.500 zł miesięcznie odpowiadają nie tylko usprawiedliwionym potrzebom małoletniego powoda R. O., lecz również możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego. Ponadto zapewnią mu życie na wysokiej stopie życiowej.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy rozstrzygnął w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany-powód wzajemny P. O., zarzucając Sądowi Rejonowemu:

- 1) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędne dokonanie ustaleń faktycznych,
- 2) oparcie rozstrzygnięcia na niepełnym materiale dowodowym, na skutek przeprowadzenia przez Sąd I instancji postępowania dowodowego bez rozważenia w sposób bezstronny i wszechstronny zebranego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji przyjęcie, że nie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca zmniejszenie wysokości płaconych przez pozwanego-powoda wzajemnego alimentów,

Mając powyższe na względzie, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa wzajemnego i orzeczenie zgodnie z jego żądaniem, tj. poprzez obniżenie jego obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego R. O. z kwoty 1.500,00 zł do kwoty 1.000,00 zł miesięcznie, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W odpowiedzi na apelację, małoletni powód-pozwany wzajemny R. O. reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową A. C. wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od skarżącego na jego rzecz kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe i na jego podstawie ustalił stan faktyczny, który w pełni zasługuje na akceptację, dlatego ustalenia te Sąd II instancji przyjmuje za własne. Sąd Okręgowy nie ma także wątpliwości, że zaprezentowana przez ten Sąd ocena prawna dotycząca oddalenia powództwa wzajemnego jest prawidłowa.

Odnosząc się do nowych dowodów i faktów zgłoszonych przez skarżącego na etapie postępowania apelacyjnego, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uzupełnienia postępowania dowodowego. Zgodnie z art. 381 k.p.c. sąd drugiej instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynika później. Podkreślenia wymaga, iż przepis ten nie służy wykrywaniu i zbieraniu nowych okoliczności faktycznych i środków dowodowych, a jedynie otwarciu się możliwości dowodzenia okoliczności faktycznych, wcześniej niemożliwych do wykazania z przyczyn obiektywnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2009 r. I CSK 158/09, LEX nr 533833). Tymczasem okoliczności, na które zgłaszał pozwany-powód wzajemny w apelacji dowody z przesłuchania świadków, zestawienia kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez A. C., czy też zdjęć i akt spraw karnych, nie mają charakteru nowości. W ocenie Sądu Okręgowego, nie zachodziły żadne obiektywne przeszkody, aby wyżej wskazane dowody zostały zgłoszone w toku postępowania pierwszoinstancyjnego. Natomiast argumenty, które podnosi skarżący uzasadniając wniosek o dopuszczenie kolejnych dowodów, nie uzasadniają odstępstwa od zasady określonej w art. 381 k.p.c., albowiem zarzut, iż Sąd Rejonowy dokonał nieprawidłowych - według skarżącego - ustaleń faktycznych, nie usprawiedliwia podjęcia inicjatywy dowodowej dopiero na etapie postępowania odwoławczego. Obowiązki wynikające z art. 6 k.c. w zw. z art. 232 zd. pierwsze k.p.c. winny być realizowane przez stronę w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, a przed sądem odwoławczym tylko w drodze wyjątku określonego w art. 381 k.p.c., który w rozpatrywanym przypadku nie zachodzi.

Przechodząc do zasadniczej kwestii, jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Tylko w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych (art. 138 k.r.o.).

Podstawową zasadą przy ustalaniu obowiązku alimentacyjnego jest zasada równej stopy życiowej dziecka z rodzicami. Zasada ta znajduje zastosowanie zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami i dzielić się z nimi nawet najskromniejszymi dochodami. Jednak zasada równej stopy życiowej, nie oznacza mechanicznego podziału osiąganych przez rodziców dochodów, jej istota sprowadza się do zbliżonego z rodzicami (nie zaś wyższego) zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb dzieci przy uwzględnieniu ich wieku, stanu zdrowia, kierunku szkolenia oraz innych indywidualnych okoliczności. Reasumując to od faktycznych możliwości zarobkowych rodziców zależeć będzie, jaką kwotę będą mogli przekazywać na utrzymanie dziecka.

Odnosząc się do zarzutów apelacyjnych, zasada równej stopy życiowej w analizowanej sprawie, w ocenie Sądu Okręgowego, daje podstawy do przyjęcia, że kwota 1.500,00 zł miesięcznie wypłacana przez skarżącego na rzecz dziecka tytułem alimentów w porównaniu do jego możliwości majątkowych, a w szczególności zarobkowych (otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ponad 10.000,00 zł miesięcznie) jest kwotą adekwatną do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego. W tej sytuacji, zdaniem Sądu Okręgowego, brak jest podstaw do przyjęcia, że kwota 1.000,00 zł odpowiada możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego-powoda wzajemnego oraz uzasadnionym potrzebom małoletniego dziecka. W tym ostatnim kontekście, Sąd Rejonowy słusznie zwrócił uwagę, iż małoletni jest dzieckiem schorowanym, wymagającym specjalnej troski, leczenia i dodatkowych wydatków z tym związanych i z pewnością okoliczności te również wpływają na podwyższenie świadczenia alimentacyjnego. Nie bez znaczenia jest również fakt, że małoletni znajduje się w fazie intensywnego rozwoju fizycznego i emocjonalnego, a co za tym idzie, generuje większe koszty utrzymania niż w okresie, kiedy jego rodzice zawarli ugodę.

Podkreślić również należy, że matka małoletniego R. O. poprzez sprawowanie nad nim osobistej pieczy realizuje własny obowiązek alimentacyjny, co oczywiście nie wyłącza to całkowicie jej obowiązku uczestniczenia również finansowo w kosztach utrzymania dziecka. Fakt sprawowania osobistej opieki nad synem powoduje, że obowiązek ponoszenia finansowego ciężaru małoletniego utrzymania winien obciążać jego matkę w zdecydowanie mniejszym zakresie, aniżeli pozwanego-powoda wzajemnego (art. 135 § 2 k.r.o.).

W ocenie Sądu Okręgowego, nie znajdują także uzasadnienia twierdzenia pozwanego-powoda wzajemnego, że uiszczane przez niego środki finansowe tytułem alimentów, nie są w całości lub części przeznaczane na potrzeby małoletniego. Tego rodzaju ocena jest gołosłowna i nie znajduje potwierdzenia w dostępnym materiale dowodowym.

Reasumując powyższe wskazać należy, że względu na wiek uprawnionego R. O., jego uzasadnione potrzeby (w szczególności związane z leczeniem), fakt, że jest on jedynym dzieckiem pozwanego-powoda wzajemnego, a ten ostatni posiada znaczne możliwości dochodowe, jest osobą zdrową, utrzymuje z dzieckiem ograniczone kontakty, nie uczestniczy bezpośrednio w jego wychowaniu, nie ponosi wygórowanych kosztów swojego utrzymania oraz ze względu na obecną sytuację majątkową i dochodową matki dziecka, a w szczególności zasadę równej stopy życiowej, orzeczenie Sądu I instancji uznać należy za słuszne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił apelację na mocy art. 385 k.p.c.